

Näkymättömät kentät ja energiarakenteet - Värähtelymeri

Tässä yhteenvedossa on **avattu yksinkertaisella tasolla luonnon ja elämän taustalla vaikuttavia erilaisia värähtelyjä** itsetutkimuksen tueksi. Kysymys ei ole tiedeoppinoista, vaan tarkastelusta, jossa yhdistyy muinaiset viisaukset, inhimillinen käyttäytyminen sekä sen **taustalla vaikuttavat ilmiöt, joita on kuvattu värähtelymerenä**, joka on ympärillämme pääosin näkymättömässä olomuodossa. Kehon energioiden virtauksen supistuminen asenteen sekä ajatus- ja toimintamallien taustalla olevien vinoumien vaikutukset ovat myös osa tätä kokonaisuutta. Kokonaisuus on tuotettu Grok- keinoälyn avustuksella, jossa on ollut 5 eri agenttia, jotka ovat perehdytetty itsetutkimuksen menetelmiin, Advaita Vedanta- sekä Non dualistisiin oppeihin.

Näkymätön värähtelymeri ympärillämme

Energia on aina värähtelyä – eri taajuuksilla ja voimakkuuksilla. Voit kuvitella, että sinut ympäröi eräänlainen värähtelevä energeettinen meri, joka kattaa universumin, koko aurinkokuntamme ja siinä samalla maapallon, sen meret, ilmakehän ja kaiken elämän sen päällä. Kuunnelmassa Elämänvirta kuvataan tätä samaa elämän virtausta, toisin inhimillisesti huomattavasti pienemmässä mittakaavassa. Kun alamme tarkastelemaan laajoja kokonaisuuksia tieteellinen tutkimus jaottelee nämä kerrokset luonnollisiin kerroksiin, jotka ovat olleet olemassa aina inhimillisestä näkökulmasta katsottuna: maapallon oma geomagneettinen värähtely, solujen bioelektriset värähtelyt, sydämen kentän värähtely, hienovaraiset bioenergeettiset tasapainot ja vielä syvemmät, näkymättömät rakenteet, jotka ohjaavat muotoja ja käyttäytymistä.

Nykyteknologia on lisännyt tämän meren päälle valtavan määrän uusia, keinotekoisia värähtelyjä: radioaallot, matkapuhelinverkot (2G–5G), wifi-verkot, bluetooth, älykodin laitteet,

mikroaaltouunit, sähköverkot ja LED-valot. Luonnolliset värähtelyt eivät ole kadonneet mihinkään, mutta niiden päälle on kerrostunut keinotekoinen “melu”, joka näyttää olevan yksi osa ihmiskunnan kehittymistä. Onko tämä melu haitallista ihmiselle, vai ei, on kysymys, johon tiede etsii koko ajan vastauksia. **Itsetutkimuksessa emme pohdi syvällisesti sitä, onko jokin hyvää vai huonoa, vaan pyrimme ymmärtämään paremmin sen mikä, toimii, ja mikä ei toimi, käytännön tasolla tapahtuvassa elämässä.**

Mitä ihminen aistii ja tuntee todellisuudesta

Ihmisen perusaistit ottavat vastaan vain kapean viipaleen ympäröivästä värähtelyjen merestä. Alla on lyhyt yhteenveto kunkin aistin osalta, johon on lisätty yksinkertainen arkipäivän esimerkki mittasuhteineen – jotta rajallisuus voi tulla lähemmäs omaa kokemusta.

Näköaisti

Aistii sähkömagneettisesta spektristä noin 380–750 nm (visible light). Tämä vastaa vain noin **0.0035 %** koko elektromagneettisesta spektristä.

Arkipäivän esimerkki: Kun katsot auringonvaloa ikkunasta sisään, silmäsi rekisteröi vain tuon 0.0035 %:n osuuden – loput 99.9965 % spektristä (infrapuna, ultraviolettivalo, radioaallot, röntgen, gammasäteet) kulkee kehosi läpi juuri nyt huomaamatta. **Se on kuin katselisit koko valtamerestä vain yhden ohuen vesipisaran pintaa.**

Kuuloaisti

Tarttuu mekaanisiin värähtelyihin ilmassa noin **20 Hz – 20 000 Hz** välillä. Infrapunaäänet (alle 20 Hz) ja ultraäänet (yli 20 kHz) jäävät kokonaan ulkopuolelle.

Arkipäivän esimerkki: Kun kuuntelet keskustelua kahvilassa (yleensä 100–8000 Hz), korvasi poimii vain kapean kaistan. Elefantti tai valas käyttää alle 20 Hz:n infrapunaääntä kommunikoidakseen kilometrien päähän – näitä ääniä emme kuule ollenkaan. Kuulemisen

rajallisuuden voi kuvata niin, että **kun kuuntelet sinfoniaa soittavaa orkesteria, niin kuulet vain yhden viulun äänen.**

Tuntoaisti

Reagoi mekaanisiin paineisiin, lämpötilaan ja kipuun hyvin rajatusti – ei suoraan hienovaraisiin sähkömagneettisiin tai kvanttitasoon kenttiin.

Arkipäivän esimerkki: Kun pidät kuumaa kahvikuppia kädessäsi, tunnet lämmön (infrapunasäteilyn vaikutuksen), mutta et suoraan itse infrapunasäteilyä aallonpituuksina, vaan aivojen ja hermoston luoman kuvauksen siitä. Lisäksi kaikki kehosi ympärillä olevat radioaallot (wifi, matkapuhelin, radio) kulkevat lävitseesi pääosin ilman tuntemusta.

Makuaisti

Tunnistaa kemiallisia yhdisteitä kielellä hyvin suppeasti (makea, suolainen, hapan, karvas ja unami).

Arkipäivän esimerkki: Kun maistat omenaa, tunnistat sokerit ja hapot – mutta et kemiallisia yhdisteitä, jotka leijuvat omena ympärillä ilmassa näkymättöminä molekyyleinä. Se on kuin maistelisi vain muutamaa pisaraa valtavan kemiallisen joen virtauksessa.

Hajuaisti

Tunnistaa haihtuvia molekyylejä ilmasta, mutta rajallisesti verrattuna moniin eläimiin.

Arkipäivän esimerkki: Kun haistat kahvia keittiössä, poimit muutamia tuhansia hajumolekyylejä – koiran hajuaisti on jopa 100 000 kertaa herkempi samoille yhdisteille. Se on kuin nuuhkaisi vain yhtä kukkaa koko kukkaniitystä.

Kaiken kaikkiaan aistimme poimivat todellisuudesta ehkä alle prosentin värähtelyjen kirjosta. Tämä ei ole vajavaisuus, joka pitäisi korjata, vaan evoluution luoma suodatin, joka on mahdollistanut selviytymisen tässä konkreettisessa ympäristössä. Kun pysähtyy tähän rajallisuuteen, voi lempeästi kysyä: mitä kaikkea värähtelee ympärilläni juuri nyt, mitä en voi aistia – ja onko se, mitä kutsun ”todellisuudeksi”, lopulta aistien tuottama pieni ikkuna vai jotain paljon laajempaa, hiljaista taustaa?

Tieteenrajallisuus

Sama koskee myös tiedettä, jossa on myös rajallisuutta:

1. Mittalaitteet ovat rajallisia.
2. Mittausmenetelmien kattavuus on rajallinen.
3. Tiede on vahvasti sidottu siihen, mitä on mahdollista mitata.

Kentät, jotka muodostavat tämän värähtelymeren

1. Sähkömagneettiset kentät – “maapallon oma radioasema”

Voimakkuus: Maapallon geomagneettinen kenttä = **25–65 μT** .

Arki-esimerkki: Kompassin neula osoittaa pohjoiseen.

2. Bioelektriset kentät – “solujen oma pieni radio”

Voimakkuus: pico- ja femtoTesla-tasolla.

Arki-esimerkki: Solujen päätöksenteko ja haavan paraneminen.

3. Bioenergeettiset kentät – “hienovarainen taustavärähtely”

Voimakkuus: nano- ja picoTesla-alueella.

Arki-esimerkki: Kehon yleinen vireystila.

4. Sydämen energiakenttä – “sydämen vahvin radio” (HeartMath + Joseph Chilton Pearce)

Sydämen magneettikenttä on jopa 100 kertaa vahvempi kuin aivojen ja ulottuu 1–3 metrin päähän (mittalaitteen rajoitus).

Arki-esimerkki: Rauhallinen sydän ohjaa aivoja paremmin kuin aivot itseään.

5. Kehon kokonaisvärähtelykenttä – “kehon oma harmoninen biofield”

Tämä on aivojen, sydämen, hermoston ja solujen bioelektristen + bioenergeettisten kenttien **yhteinen kokonaisuus**. Kun sydän ja aivot ovat koherentissa tilassa, syntyy vahva, yhtenäinen kehon kenttä, joka ulottuu kehon sisälle ja sen ympärille.

Tämä kenttä toimii eräänlaisena tilausmekanismina (ordering mechanism).

Kognitiivisessa psykologiassa ja käyttäytymistieteissä tutkitaan juuri tätä: miten kehon kokonaiskenttä auttaa “tilaamaan” ja järjestämään kokemuksia. Esimerkiksi kun huomiosi kohdistuu johonkin asiaan (usein täysin tiedostamatta), tämä kenttä osallistuu kokemuksen rakentamiseen. Se luo sen subjektiivisen laadun, jota kutsutaan käsitteellä **kvalia** – eli sen, miltä jokin tunne tai tilanne *todella tuntuu* sinusta itsestäsi.

Arkiesimerkki: Kun olet rauhallinen ja läsnä, tunnet kehossa lempeän “virtauksen” tai “lämmön” – se on juuri tämä tilaava kokonaiskenttä. Stressi tai kiire hajottaa sen, ja kokemus tuntuu sirpaleiselta tai “sähköiseltä”, samalla kun kehon suojaimekanismit peittävät alleen luovuuden ja kyvyn nähdä elämä mahdollisuutena.

Aivojen värähtelytaajuudet – sisäinen radioasema (Joe Dispenza)

Joe Dispenza kuvaa aivojen toimintaa eri aaltotaajuuksilla, jotka vastaavat suoraan värähtelymeren sisäisiä kerroksia. Hän jakaa ajatukset ja tilat seuraavasti:

- **Beta-aallot** (noin 13–30 Hz) – suojautuminen ja ongelmanratkaisu Suurin osa päivittäisistä ajatuksista on joko suojaavia (“mitä jos jotain paha tapahtuu”) tai tekemiseen keskittyviä (“miten ratkaisen tämän”). Tämä on uloin, meluisa kerros – usein teknologian keinotekoisien melun vahvistama.
- **Alpha-aallot** (8–12 Hz) – portti laajentumiseen Raja beta- ja alpha-aaltojen välillä on Dispenzan mukaan tärkeä “portti”. Kun aivot siirtyvät alpha-tilaan (esim. rauhoittuessa tai meditoidessa), ajattelu nousee suojautumisesta kehittymiseen ja luovuuteen. Tässä tilassa alkaa näkyä metakognitio – kyky nousta oman ajattelun yläpuolelle.
- **Theta- ja gamma-aallot** (4–8 Hz ja yli 30 Hz) – syvemmät kerrokset Syvissä tiloissa aivot pääsevät lähemmäs sisempiä koska-kerroksia (viisaus ja autuus). Dispenza korostaa, että kun aivot ovat koherentissa tilassa, ne voivat “lähettää” ja “vastaanottaa” korkeampaa informaatiota – aivan kuten Rouleauin radiovastaanotinmallissa kuvataan.

Nicolas Rouleau'n radiovastaanotinmalli ja aivojen värähtelyjen mittaamisen haasteen.

Rouleau rinnastaa nykyisen lääketieteen tapaa mitata ihmisen aivojen ja hermoston värähtelyä malliin, jossa tutkitaan itse radion sisällä olevien komponenttien toiminnallisuutta suhteessa yleisesti määriteltyihin mittatuloksiin. Menetelmä pohjautuu vielä tieteen piirissä vallitsevaan malliin, jossa aivot ovat se elin, joka tuottaa tietoisuuden. Malli toimii hyvin lääketieteen sekä kirurgian tukena, mutta laajempi kokonaisuus ihmisyydestä sekä sitä ympäröivästä värähtelevästä merestä jää lähes täysin huomiomatta. Rouleau'n mallissa aivot eivät tuota tietoisuutta itse, vaan vastaanottavat ja suodattavat sitä suuremmasta sähkömagneettisesta tai toisella tavalla ilmaistuna informaatiokentästä – aivan kuten radio ottaa vastaan lähetyssignaalia.

EM-mittalaitteet (kuten EEG) mittaavat tässä mallissa vain vastaanottimen sisäisiä ominaisuuksia ja toimintaa – ne eivät näe itse “lähetystä”. Näin ollen mittaustulokset palvelevat vain yhtä tarkoitusta, eikä niitä pitäisi sotkea laajempiin tarkasteluihin, vaikka mittauslaitteen kehittämisen lähtölaukaus olikin toisenlainen.

Hans Bergerin tarina

Hans Berger (EEG:n keksijä) putosi nuorena sotilaana hevosen selässä. Kun hevonen kaatui, hän oli vähältä kuolla jäätyään hevosen alle. Samalla hetkellä tuhansien kilometrien päässä hänen sisarensa sai voimakkaan enneaavistuksen, että jotain kauheaa oli tapahtunut. Hän pakotti isänsä lähettämään sähkeen ja kysymään veljen vointia. Berger uskoi tämän olleen todellinen telepatia ja juuri tämän kokemuksen vuoksi hän alkoi tutkia aivojen sähköistä toimintaa ja näin syntyi EEG-mittaus.

Yhteys Pancha Kosha -malliin

Dispenzan aaltotaajuudet sopivat täydellisesti viiden kerroksen sisäkkäisyyteen:

- Beta = Manomaya (mielen kerros)
- Alpha = Vijnanamaya (viisauden kerros)
- Theta/gamma = Anandamaya (autuuskerros)

Kun ulommat värähtelyt (beta + teknologian melu) hiljenevät, sisemmät kerrokset alkavat avautua luonnollisesti.

Kaiken mitattavissa olevan yläpuolella olevat käsitteet – ohjaus ja informaatio

Morfogeneettiset / morfiset kentät – “näkymätön muotojen muisto”

Rubert Sheldrake kuvaa morfisia kenttiä **näkymättömiksi, informatorakenteita kantaviksi kentiksi**, jotka eivät ole sidottuja aikaan tai paikkaan. Ne sisältävät “muotojen ja käyttäytymisten muiston”. Mitä useammin jokin muoto tai tapa on toistunut historiassa, sitä helpommin se toistuu tulevaisuudessa – aivan kuin luonto oppisi toistamalla.

Nämä kentät eivät ole fyysisiä, vaan pikemminkin **värähtelyllisiä ja informatiivisia** – ne toimivat resonanssin kautta. Kun jokin muoto, käyttäytyminen tai järjestys on kerran syntynyt, se jättää jälkensä morfiseen kenttään. Myöhemmin samankaltaiset järjestelmät (esimerkiksi sama laji, sama kristallirakenne, sama tapa oppia) ”muistavat” tuon aiemman tapahtuman helpommin resonanssin kautta. Mitä useammin jotain toistuu, sitä vahvempi kenttä tulee – ikään kuin se helpottaa saman toistumista tulevaisuudessa.

Itsetutkimuksen näkökulmasta morfisista kenttiä voi lähestyä osana laajempaa **värähtelyjen merta** näin => Kaikki, mitä kutsumme ”minäksi”, ajatuksiksi, tavoiksi, uskomuksiksi tai jopa kehon toiminnaksi, resonoi näissä kentissä. Ajatus, tunne tai kehon asento ei synny tyhjästä – se virtaa jo olemassa olevaan värähtelykenttään, joka kantaa mukanaan lajin, kulttuurin, perheen ja henkilökohtaisen historian toistuvia malleja.

Kun pysähdymme tutkimaan suoraan kokemusta, voimme huomata:

- Tietyt ajatukset nousevat automaattisesti, ikään kuin ne olisivat jo valmiiksi ”tuttuja” – resonanssi morfiseen kenttään.
- Kehon reaktiot (pelko, jännitys, rentous) seuraavat usein vanhoja kaavoja, jotka eivät välttämättä kuulu tähän hetkeen.
- Kun tieto ”minästä” hiljenee ja huomaa pelkän läsnäolon, voi syntyä hetki, jossa ei enää resonoida automaattisesti vanhojen kenttien kanssa – tila avautuu uudelle, ei-ennalta määrätulle värähtelylle.

Sheldraken mukaan morfisissa kentissä ei ole kyse mystiikasta, vaan luonnon muistimekanismista. Itsetutkimuksessa tämä ei tarvitse teoriaa: riittää pysähtyä ja havaita, miten kokemus resonoi – tai lakkaa resonoimasta – kun huomiota ei enää kiinnitetä vanhaan kaavaan. Näin värähtelyjen meri ei ole vain ulkoinen fyysikaalinen ilmiö, vaan myös sisäinen: se kantaa mukanaan kaiken aiemmin koetun, ja samalla se on avoin sille, mikä syntyy nyt, ilman pakkoa toistaa mennyttä.

Arjen esimerkit morfisten kenttien toiminnasta

- **Sinitiainen ja maitopullot:** 1920-luvulla Englannissa tiaiset oppivat avaamaan maitopullojen alumiinikannet. Muutaman vuoden kuluttua sama taito levisi satojen kilometrien päähän ilman, että linnut olisivat voineet nähdä toisensa.
- **Kiteiden muodostuminen:** Kun kemisti valmistaa uutta kemikaalia ensimmäistä kertaa, kiteytyminen voi kestää viikkoja. Seuraavalla kerralla (jopa toisessa laboratoriossa) sama kemikaali kiteytyy paljon nopeammin – ikään kuin kenttä “muistaisi” jo opitun muodon.
- **Ihmisen oppiminen:** Kun tuhansia ihmisiä on oppinut samaa taitoa (esim. tietty meditaatiotekniikka tai kielioppi), seuraavat oppilaat oppivat sen helpommin – vaikka eivät olisi koskaan tavanneet edeltäjiään.

Yhteys kvanttifysiikkaan ja värähtelyihin

Sheldrake vertaa morfisia kenttiä suoraan kvanttifysiikan **ei-lokaalisuuteen** (non-locality) ja **kvanttien lomittumiseen** (entanglement). Kvanttifysiikassa kaksi hiukkasta voi olla yhteydessä toisiinsa etäisyyden päästä ilman mitään signaalia – niiden tila muuttuu samanaikaisesti, vaikka ne olisivat valovuosien päässä. Morfiset kentät toimivat samalla tavalla: ne ovat **näkymätöntä värähtelyä**, joka kantaa muotojen ja tapojen “muistoa” kaikkialla samanaikaisesti. Värähtely ei katoa ajan myötä, vaan vahvistuu toiston kautta. Siksi Sheldrake puhuu **morfisesta resonanssista** – kuin kaksi samaa taajuutta virittäytyisi toisiinsa, vaikka ne olisivat kaukana toisistaan.

Ibrahim Karimin BioGeometry

Ibrahim Karimin kehittämä **BioGeometry** on tiede, joka tutkii muodon energiaa – miten geometriset muodot, värit, liike, suunta ja ääni tuottavat värähtelylaatua, joka tasapainottaa biologisia energiakenttiä ja niiden vuorovaikutusta ympäristön kanssa.

Karim näkee kaiken ympärillämme olevan osana laajaa, jatkuvaa **värähtelyjen merta** – hienovaraisia energioita, jotka virtaavat kaiken läpi: soluista, elimistä, kehosta, ympäristöstä aina planeetan ja kosmoksen tasolle asti. Tässä meressä aistimme tavoittaa vain kapean viipaleen, mutta BioGeometry pyrkii harmonisoimaan juuri niitä värähtelyjä, joita emme suoraan havaitse. Keskeinen löydös on **BG3**-laatu: kolmen harmonisen värähtelyn yhdistelmä (negatiivinen vihreä + korkeampi ultraviolettiharmoninen + korkeampi kultaharmoninen), joka esiintyy luonnossa pyhissä paikoissa ja tasapainottaa elämänvoimaa. BioGeometry-muodot (ja erityisesti BioSignatures – lineaarisia kaavioita, jotka resonoivat elimien hienovaraisen energian kanssa) vahvistavat tätä BG3:ta resonanssin kautta.

Osana värähtelyjen merta BioGeometry ei pyri lisäämään tai poistamaan mitään, vaan palauttamaan luonnollisen harmonian: se neutraloi häiriöitä (kuten sähkömagneettisia kenttiä, geopatogeenisiä stressiä) ja vahvistaa elämänvirtaa, joka jo on läsnä – aivan kuten kurssilla pysähdytään huomaamaan, mikä on jo täällä, usein huomaamatta. Se kutsuu tutkimaan: kun muoto resonoituu oikein, mitä tapahtuu kehosta, mielessä tai ympäristössä? Havainto syntyy omasta kokemuksesta, ei valmiista selityksestä. Karim käyttää geometriaa antennina, joka ohjaa ja harmonisoi kaikkia edellä mainittuja värähtelyjä ulkopuolelta.

Näkymätön värähtelymeri ympärillä ja Pancha Kosha

Advaita Vedanta kuvaa ihmistä viiden sisäkkäisen kerroksen (kosha) kautta. Nämä kerrokset eivät ole erillisiä, vaan kuin venäläiset nuket: jokainen ulompi kerros kietoo sisemmän ympärilleen. Mitä syvemmälle mennään, sitä hienovaraisemmaksi värähtely muuttuu – aivan kuten värähtelymeressä siirytään karkeasta aallosta hyvin hiljaiseen taustavärähtelyyn. Tämä malli on luonnollinen jatko aiemmin määritellylle värähtelymerelle. Se näyttää, miten eri kentät (sähkömagneettiset, bioelektriset, bioenergeettiset, sydämen kenttä, morfiset kentät) asettuvat sisäkkäin ja miten ne vastaavat perinteisiä nimityksiä kuten **astraalikeho** ja **kausaalikeho**.

Viisi kerrosta ja niiden yhteys värähtelyihin

1. **Annamaya Kosha – fyysinen/ruoka-kerros** (karkein värähtely)
 - o Vastaavuus: Sähkömagneettiset + bioelektriset kentät (solujen ja kudosten mitattavat kentät pico- ja femtoTesla-tasolla).
 - o Arki-esimerkki: Kehon lihakset, luut ja aistit – se osa, jonka näet ja kosketat.
 - o Tämä on uloin kerros, jossa teknologian keinotekoiset värähtelyt (wifi, 5G) vaikuttavat eniten.
2. **Pranamaya Kosha – elämänvoima/energiakerros** (hienovaraisempi värähtely)
 - o Vastaavuus: Bioenergeettiset kentät + sydämen energiakenttä (HeartMath: 60–100 kertaa vahvempi kuin aivojen kenttä).
 - o Arki-esimerkki: Hengitys, elinvoima, “fiilis” kehossa – se, miltä sinusta tuntuu aamulla herätessä.

- Tässä kerroksessa sydämen värähtely alkaa johtaa aivoja.
- 3. **Manomaya Kosha – mielen/emotionaalinen kerros** (ajatusvärähtelyt)
 - Vastaavuus: Ajatusvinoumat + bioenergeettiset kentät (Rouleau: radiovastaanotin-malli).
 - Arki-esimerkki: Päivittäiset ajatukset, tunteet, toiveet ja pelot – se, mitä mielesi pyörittää jatkuvasti.
 - Tässä kerroksessa teknologian “melu” (some, uutiset) vahvistaa automaattisia reaktioita.
- 4. **Vijnanamaya Kosha – viisauden/älyllinen kerros** (erotteleva värähtely)
 - Vastaavuus: Laajentumisen metakognitio + osittain morfiset kentät.
 - Arki-esimerkki: Kyky nähdä asioita “ylhäältä päin” – ei enää “minä vs. maailma”, vaan “minä osana kokonaisuutta”.
 - Tässä alkaa näkyä syvempi järki, joka ei ole enää pelkkää aivojen toimintaa.
- 5. **Anandamaya Kosha – autuus/kausaalikerros** (hienoin, lähes hiljainen värähtely)
 - Vastaavuus: Kausaalikeho + morfiset kentät + kvanttifysiikan ei-lokaalisuus.
 - Arki-esimerkki: Syvä hiljaisuus, jossa ei ole enää tarvetta ajatella – vain puhdas olemassaolo ja autuus. Tässä kerroksessa ei ole enää erillisyyttä.
 - Astralikeho vastaa usein Pranamaya + Manomaya -kerroksia (hienovarainen energia ja tunteet), kausaalikeho taas Anandamaya-kerrosta (syvin, näkymätön muotojen muisto).

Ruben Laukkosen yhteys sisäkkäisyyteen

Laukkonen (aktiivisen inferenssin ja realization experiences -tutkimus) kuvaa tietoisuutta juuri sisäkkäisinä kerroksina: ulommat kerrokset (ajatus ja uskomukset) peittävät sisempiä, kunnes oivallus “purkaa” kerrokset yksi kerrallaan. Tämä vastaa täsmälleen Pancha Kosha -mallia: mitä syvemmälle mennään, sitä vähemmän on “minää” ja sitä enemmän on puhdasta värähtelyä ja tietoisuutta.

Yhteys värähtelymereen ja kurssin lasiputkeen

- Ulommat koshat (1–3) vastaavat lasiputken supistumia (kehollisuus, ajatusvinoumat, uskomusvinoumat).
- Sisemmät koshat (4–5) vastaavat värähtelymeren syvempiä, lähes hiljaisia kerroksia – morfisia kenttiä ja kvanttifysiikan ei-lokaalisuutta. Kun supistumat tulevat näkyviksi (avautuminen → laajentuminen → syventyminen), virtaus laajenee takaisin puhtaaseen Anandamaya-tasoon.